

Nieuwsbrief december 2017 van Euregio Laboratory Services te Maastricht

Erfelijke polyneuropathie type 1 bij de Leonberger

Bij de Leonberger is een autosomaal recessief defect beschreven bestaande uit een mutatie in het zogenoemde ARHGEF10-gen. Als gevolg hiervan wordt de perifere zenuwgeleiding negatief beïnvloed, hetgeen leidt tot het klinisch manifest worden van (progressieve) neurologische verschijnselen op een leeftijd vanaf ongeveer 2 jaar. Deze neurologische verschijnselen hebben gelijkenis met de heterogene groep van perifere neuropathieën geclassificeerd als Charcot-Marie-Tooth bij de mens. Deze erfelijke polyneuropathie type 1 van de Leonberger manifesteert zich aanvankelijk middels parese, hypometrie en spieratrofie. Uiteindelijk kunnen ook dyspnoe en larynxparalyse optreden. In ongeveer 20% van de gevallen van erfelijke polyneuropathie van de Leonberger is het defect gelegen in dit ARHGEF10-gen.

Euregio (Veterinary) Laboratory Services te Maastricht introduceert een DNA-test ten behoeve van de diagnostiek van deze erfelijke polyneuropathie type 1 bij de Leonberger.

Voor U gelezen deze maand: echografie galblaas hond en kat

Policelli Smith R, Gookin JL, Smolski W, Di Cicco MF, Correa M, Seiler GS. Association between Gallbladder Ultrasound Findings and Bacterial Culture of Bile in 70 Cats and 202 Dogs. J Vet Intern Med. 2017;31(5):1451-1458.

In een retrospectieve studie werd gekeken naar bacteriële galblaasontsteking bij hond en kat. Er werden 202 honden en 70 katten geïnccludeerd in de studie met als vereisten uitvoering van echografisch onderzoek (met 5-18 MHz transducers) van de galblaas in combinatie met een bacteriologisch onderzoek van galblaasinhoud. De wand van de galblaas werd als verdikt beschouwd boven de 1 mm bij de kat en boven de 2 mm bij de hond. Het merendeel van de monsters van galblaasinhoud werd verkregen middels chirurgische dan wel laparoscopische benadering. Percutane punctie onder echogeleiding werd bij 10% van de katten en 22% van de honden uitgevoerd om monsters van galblaasinhoud te verkrijgen. Bacteriologisch onderzoek van galblaasinhoud verliep vaker positief bij katten dan bij honden (33 versus 18%) en wees in de regel bacteriën uit de darmflora aan met name *E. coli* (49%) en diverse soorten Enterococci (38%). In 25% van de gevallen van een positief bacteriologisch onderzoek bleek sprake van een menginfectie van tenminste 2 soorten bacteriën. Tussen kat en hond waren er geen bacteriologische verschillen met betrekking tot de galblaasinhoud. Galblaasstenen werden aangetroffen bij 9% van de katten en 24% van de honden, terwijl verdikking van de galblaaswand werd vastgesteld bij 67% van de katten en 33% van de honden. Percutane punctie onder echogeleiding ter verkrijging van galblaasinhoud leidde bij 2,8% van de katten en 3,4% van de honden tot complicaties, waarvan kleine bloedingen in de buikholte de belangrijkste waren. Met name bij de kat leidde het aantonen van een verdikte galblaaswand of de aanwezigheid van debris in de galblaas vaker tot een positief bacteriologisch onderzoek. Een belangrijke bevinding was dat katten, waarbij echografisch onderzoek van de galblaas geen afwijkingen aan het licht bracht in de regel ook geen positief bacteriologisch onderzoek van galblaasinhoud bleken te hebben (negatief voorspellende waarde van 96%). Zeer interessant zou zijn geweest deze bevindingen te relateren aan de kliniek, maar helaas bleek dat opmerkelijk genoeg buiten het bestek van de studie te vallen.